

NOVA MVZIKA

OMESEČNIK ZA VOKALNO IN INSTRUMENTALNO GLASBO.

ETNIK I., ŠTEV. 3.
REJA
EMIL ADAMIČ.
DAJA IN ZALAGA
GLASBENA
MATICA "
LJUBLJANI.

JUSTIN 27.

NOVE MUZIKE

Emil Adamič: Našim zborom. — Stanko Vurnik: Stravinskega Oedipus. — Slavko Osterc: Poljska moderna muzika. — Dobri Hristov: Bolgarsko sodobno muzikalno ustvarjanje. — A. P. Bersenev: Bolgarska nacionalna muzika. — Anton Lajovic: Eksport kulture. — Slavko Osterc: Prvi festival sodobne jugoslovanske muzike. — Kriza slovenskega gledališča. — Koncerti — opera. — Glasbene priloge. — Nekaj muzikalnih zanimivosti. — Iz redakcije.

Po desetletjih skoro čistega instrumentalnega muzikalnega ustvarjanja je krenila zapadna muzika polagoma zopet na vokalna pota. Mi pa, ki nismo šli z zapadom, ki smo, hočeš nočeš, instrumentalno muziko zanemarjali, smo med tem toliko bolj gojili vokalno. Tako se je zgodilo, da smo v zborovem petju znatno nad zapadom, sicer ne vsi, pač pa oni, ki so v zadnjih letih in v komaj minulih dneh ponesli našo jugoslovansko zborovo pesem na zapad ter hodili od triumfa do triumfa. To zborovo petje ni več tisto, kakršno je bilo, ko smo ga kot učenci prejeli od zapada. Minili so časi, ko so pevski zbori po zapadnem vzoru in po resnični potrebi prepevali sebi in svojim v razvedrilo, ko so se s pesmijo navduševali za domovino, ženske, in vino. Romantike je tudi tu za vselej konec.

Nova zborova pesem išče novih umetniških smotrov, zahteva pa tudi novih pevcev. Muzikalno in glasovno slabi, nezadostno podkovani pevovodje in pevci pred njo omagajo. Nekateri jo v svoji trmasti zastarelosti in onemoglosti prezirajo in hodijo še dalje po izhojenih potih. Mnogi vedo, da so napočili novi časi in so, modro vpoštevajoč svoje nezadostne pevske sile, odstopili ter molče, a veliko jih je, ki so pogumno zavihali rokave in se lotili z mladeniškim navdušenjem novega dela. Zgodilo se je, česar nismo pričakovali. Oni, ki so bili prej naši učitelji, so nepričakovano postali naši učenci. Prerojena zborova pesem prihaja iz slovanskih zemelj in hodi oznanjat svoje nove smotre v zborovem petju zaostalemu zapadu, ki se ji čudi in pred njo rekdobeseden uklanja svojo glavo. Naši jasni glasovi, naša virtuoza pevska tehnika, naša plemenska, samosvoja melodika, naš viharen ritem, naša umetniška interpretacija presenečajo naše nekdanje učitelje, in oni, morda celo neradi, priznavajo visoko superiornost naših zborov. Obilič, Kolo, Mladost, pevska zbora ljubljanske in mariborske Glasbene Matice so odkrili zapadu novo zborovo pevsko umetnost. Njim in njihovim posnemovalcem je posvečen glasbeni del pričujočega III. zvezka «Nove Muzike». V njem je združen ves slovanski jug: Slovenci, Hrvatje, Srbi in Bolgari. — Združeni in složni pomagajmo naši muziki do časti in slave!

Emil Adamič.

Stanko Vurnik

Stravinskega Oedipus

Izmed blaga povojne operne produkcije molita v zadnjem času dve deli glavi nad enodnevnne efekte: Krenkov Jonny pa Stravinskega Oedipus.

To sta dva svetova kakor noč pa dan. Po duhu in po formi; sta to dva stila, dvoje svetovnih, bistveno različnih nazorov.

Impresionizem ni dal dram, dal je občutenjske slike. Zgled je Boris; Puccini, v kolikor je kaj drame v njem, je stari wagnerjavec, ki gleda nazaj v romantiko in ima le obleko moderno. Ekspresionisti so dali nervozno razboljen intelektualizem, klasikov nobenih, in višku te mehkužno čutne dobe je krona ona zverska jazz-perioda in nje edini klasik Křenek. Hotel je pisati muziko za maso, ne za kritiko, in posrečilo se mu je. Vsi bari so je polni. Libreto vsebuje vse, kar v enem letu pokažejo senzacionalnega vsi evropski čifutski listi, muzika kaže vse stile zgodovine, in sicer v pevske partu vse linearne iznajdbe s kanoni vred, v spremljavi vse vrste homofonije vseh tonalitetskih in atonalitetskih možnosti, v inscenaciji vsa scenična čudesa, kar

jih čifut stuhta. Ne bi toliko govoril tu o neki žurnalistično-čifutski gonji za bizarnost in presenečenje vulgusa za vsako ceno, kakor o tem, kako duša materialista občuti: belo obenem in črno, svinjsko in angelsko, samo da sta efekt in denar tu. Tendence dela je forme vredna: crkni, Evropa, da gremo že v Ameriko med opice pet brezdušju, čifutom in občudovat jazz!

Mehur je že počil, toda avtor je dobro služil tačas. Škoda le, da je izgubil resen kredit, zakaj tik po vojni je s svojim talentom obljubljal zlate gore.

Sredi pijanosti za Jonnyja je zagledal svet Oedipus in tale uvod, če je malo dolg, sem rabil zato, da pokažem dva svetova, noč pa dan.

Prvo, kar bo literat opazil na libretu, je, da Oedipus skoro nima nobenega zunanjega dejanja! Z malo izjemo stoje iste osebe na odru od začetka do konca in stvari se reče «opera-oratorio» v dveh aktih. Torej res nasprotje Jonnyju. Drugo, kar bo literat opazil na libretu, je to, da je dejanje samo notranje, psihološko, in tudi to je nasprotje Jonnyju, ki ima le telesno premetavanje, pa nobene duše. In tretje je to, da je to silovita drama, iz ekspozicij tako silno notranje stopnjevana v višek, da ji ni para, in tako silno stopnje-

vana v peripetiji do tragične katastrofe, da ji tudi ni para.

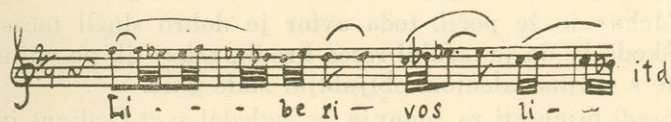
(Zbor prosi kralja Edipa, naj reši Tebe kuge. Edip dá vprašati oraklje in ti zahtevajo kazni tistega, ki je ubil kralja Laja. Edip, ne vedoč, da je sam ubil svojega očeta Laja, potem ko je vzel za ženo svojo mater, zahteva «luči». Oraklji pokažejo na Edipa, kraljica pride in kralja burno svari pred «lažnivimi» oraklji. Edip je ne uboga in dejanje se začne razpletati in razgali očetouboj in krvoskrunstvo in strašno usodo prokletega Edipa, Jokasta umre sramote, Edip si iztakne oči in gre v prognanstvo.)

Muzika je bistveno in načelno drugačna kakor je bila izza Wagnerja. Tam je bila drama v orkestru, šlo je formalno za dvotematski zaplet ali za vodilno-motivičen voz; tekst je to simfonsko dramo spremljal kot stvar postranskega pomena. Tu je ravno narobe, kar ti pokažejo začudene oči v partituri na prvi hip. Spremljava je popolnoma okrneta in je beraški revna; najčesče gre za ostinatno ponavljanje enostavnih motivov, kakor

ki se vlečejo večkrat po celih dvajset taktov neprenehoma. Včasih gre za ritmično živahnejši motiv, včasih je gibanje manj plitvo, vedno gre pa za ostinatno spremljanje ali pa za enostavni sozvoč s petjem. Vse to pomeni popolno devalvacijo dosedanjega opernega orkestra in njega ogromne čutne veljave v dosednji, v bistvu še romantični, «slikajoči» in «ilustrativni» orkestrski operi Wagnerjeve iznajdbe. Sploh gre tu, mislim, le za komorno sestavo (sodim le po klavirskem izvlečku) in ne več «orkester».

Obenem s tem razvrednotenjem spremljave gre za ojačenje pomena teksta. Glavni činitelj opere so zbori in solospjevi. Stilno gre za lineariteto, prosto vseh sentimentalnih harmoničnih sozvočnih oblek (harmonija je vseskozi le sredstvo, često slučajen rezultat linearne kombinacije), vendar ne za slep, tradicionalen kontrapunkt, in težko dobiš v Oedipusu dogmatičen naslon na «pravilne» stare forme kanona in imitacije. Glavna novost pa je gibanje linije. Doslej smo poznali naturalistično ali «všečno» gibanje ali deklamatorni dvig in pad ter govorni ritem. Tega tu zaman iščeš. Tudi slikanje občutij in opisovanja čustev z naturalistično asociacijo ni tu več kakor v impresionizmu. Gibanje linije v Edipu je često dosti bliže koralu:

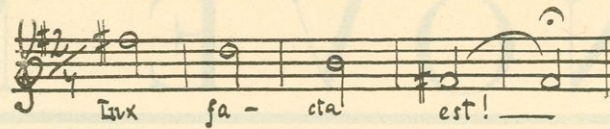

z njegovo subjektivno, čisto notranje-izrazno, čustva prežeto agogiko, kakor po deklamaciji in na viških podarka se baročno stopnjuje v koloraturo kakor pri Lassu ali Monteverdiju:

Gre za čisto, neposredno, nič slikajočo, nego samo idealistično izraznost, ki rojeva nadčutne misli v neki nad-

naturno vzvišeni sferi neosebnega čustvovanja in stremljenja. Na višku katastrofe krikne Edip svoj pretresljivi tragični padec:

S takšno enostavno, elementarno ekspresijo je Edipus prepojen. To ni nobena nevrastenična kapricavost več kakor v ekspresionizmu, nobeno slikanje občutij kakor v impresionizmu, nego novo, idealistično stremljenje v izredno rahločutni formi. To je novi, subjektivni realizem, evropski stil sedanosti in bodočnosti, nadčutna reakcija na staro čutno mehkužje, reakcija plemenite, koncentrirane enostavnosti na staro površno kompliciranost, duhovna reakcija na staro, zgolj senzualno umetnost.

Delo ni več individualistično. Njega izraz, njega subjektiviteta je objektivirana za splošnost; čustvo in etos Oedipusa je čustvo — etos vseh ljudi, in že na zunaj se to kaže v tem, da je delo pisano v edinem jeziku, ki ga ves svet razume: v mrtvi stari latinščini.

Evropa še ni prebolela «amerikanske» bolezni, vendar je v novi duševnosti klica, ki bo pognala čase zdrave etike in zopet dala veljavo duhovnosti nazaj. Daj nam jih, Bog, te nove čase kmalu uzreti! Opera pa nam namesto «Marte» daj «Edipa» in radi bomo sprejeli klico plemenitega novega etosa te opere.

Ti, slovenski komponist pa, se zaglobi v to delo (Hrvati so to že storili). Odprlo ti bo nov umetnostni svet, ki si ga doslej s trdom iskal. Našel ga je prvi, ostroviden genij, ki gleda v prihodnost. Ne zaprite src klicu Stravinskega opere Oedipus Rex! Pripada ji svetla bodočnost, kakor Jonnyju pečat pokvarjene preteklosti.

Slavko Osterc

Poljska moderna muzika

Največ poljske moderne glasbe se je v Pragi izvajalo ob priliki festivala poljske glasbe v dneh od 5. do 6. junija 1927. Prilичno leto pred tem pa je bil posvečen en abonentni koncert češke filharmonije poljskim komponistom. Kot dirigent je na tem koncertu nastopil Ludomir Rogowski. Na festivalu so sodelovali dirigent Gregor Fitelberg, sopranistka Stanisława Szymanowska, violinski umetnik Bronisław Huberman, Češki kvartet, Karol Szymanowski, Ševčikov kvartet i. dr. Festival je bil nad vse dostojna revija poljske moderne, katere glavni reprezentanti so: Mieczysław Karłowicz, Karol Szymanowski, Ludomir Rożycki, Ludomir Rogowski, Lucijan Kamiński, Czesław Marek, Adam Soltys.

Vsakemu glasbeniku je znano, kakega pomena je bil za poljsko glasbo Chopin, ki si je prvo kot pianist in pozneje kot komponist (glavno za klavir) v najkrajšem času osvojil svet. Tudi sodobna generacija še črpa iz Chopina ter se odlikuje od glasbe drugih narodov po nenavadni noblesi.

Karłowicz je eden prvih, ki je po Chopinu začutil potrebo, delati moderno glasbo ne zaradi mode, temveč zaradi notranje sile, zaradi modernega občutja kot človek. V glavnem je bil lirik ter je nadaljeval nekako Chopin-Wagner-Lisztovo smer. Impresionizma se je izogibal, pač pa se čutilo pri njem vplivi Riharda Straussa. Napisal je poleg manjših del nekoliko sim-

foničnih skladb (programskih); najindividualnejši je mogoče v «Litavski rapsodiji».

Szymanowski je menda najplodovitejši in najjačji sodobni poljski komponist. Začel je s klavirnimi skladbami ter bil nekaj časa pripadnik polifonega sloga, podobnega kot ga imata Cesar Franck in Reger. Nadaljeval je s samospevi ter simfoničnimi skladbami. Danes piše v glavnem za gledališče. Impozantna je njegova druga simfonija, genialen koncert za gosli in orkester, ki ga je na festivalu leta 1927. briljantno igrar Huberman s češko filharmonijo. Njegove pesmi s spremljevanjem klavirja nam razodevajo Szymanowskega kot globokega lirika, klavirske ter manjše skladbe za gosli in klavir kot mojstra v komornem stavku, c-mol kvartet ter orkestralna dela kot briljantnega instrumentatorja globoke koncepcije. Obe njegovi operi bolehata sicer na slabih libretih, vendar jih živahna glasba drži na repertoarjih večjih gledališč (Hagith in Kralj Roger). Poleg nebrojnih posvetnih skladb je napisal tudi «Stabat mater».

Rożycki je poleg Szymanowskega najplodovitejši, vendar nima take glaobine kot Szymanowski, da, njegova dela nagibajo včasih celo v smer salonske glasbe (Pan Twardowski). Rożycki ljubi romantične melodije v vertikalni obdelavi, v izbiri sredstev ni vedno preveč natančen ter najdemo v njegovih skladbah nad mero sekvenc. Instrumentator je zelo spreten. Udejestvuje se v vseh panogah glasbenih oblik, vendar polaga glavno važnost v gledališka dela, od katerih se poleg oper Boleslav Smeli, Stanczyk, Eros in Psychia ter Beatrix Cenci izvaja največ balet Pan Twardowski.

Rogowski je pripadnik celotonove skale ter se v splošnem poslužuje podobnih sredstev kot francoski impresionisti ter laški veristi. To je mogoče vzrok, da se mu v daljših skladbah ne posreči vedno držati napetosti do konca. Udejestvuje se vsestransko, v glavnem je simfonik (Žrtvena simfonija). Nedavno je dovršil oratorij na hrvaško snov, sploh živi zadnje čase v naši Dalmaciji.

Kamiński je skladatelj manjšega obsega ter ima nekaj prav uspešnih priredb narodnega blaga.

Marek živi v Švici ter je nekak pripadnik neoklasicizma. V Pragi sem slišal njegovo suito za mali orkester, ki razodeva veliko spretnost v stavku in instrumentaciji ter strogo avtokritiko.

Soltyś se udejestvuje največ kot simfonik, vendar ni bogvekekega razvojnega pomena za sodobno poljsko glasbo.

Poleg imenovanih se udejestvuje še cela vrsta komponistov, ki so pa več ali manj eklektiki. Po vrednosti skladb moramo vodilno vlogo v sodobni poljski skladateljski generaciji priznati Szymanowskemu, ki se mi zdi precej višje nad vsemi ostalimi.

Dobri Hristov

Bolgarsko sodobno muzikalno ustvarjanje

Uznal sem preko g. Gajdarova* in iz lista «Muzikalen pregled» za interes, ki ga izkazuje naši muziki in našemu muzikalnemu življenju vobče. To nas, mlade in začenjajoče muzikalno umetnost, Bolgare raduje prav posebno še zato, ker je medsebojno spoznavanje na kulturni osnovi najboljši zalog za zblizanje na še

* Boris Gajdarov je profesor glasbe na učiteljskišči v Lomu in urednik revije za zborovo petje «Junošeski drugar».

Op. ur.

višji idejni osnovi. Po veliki svetovni vojni so dali bratje Čehoslovaki prvi začetek k temu zaželenemu zblizanju s priredbo bolgarskega muzikalnega festivala v Pragi od 23. do 25. marca t.l., ki je imel srečen uspeh. Bili smo predstavljeni v dveh koncertih (v enem komornem in enem orkestralnem z lekcijo o bolgarski muziki, ki sem jo čital jaz) s tremi generacijami našega muzikalnega ustvarjanja. V njih se jasno rišejo tri različne muzikalne šole:

1. Dobri Hristov, P. Stajnov, B. Kočev (mlad začetnik komponist) in drugi, ki s sredstvi klasične in romantične muzike izražajo nacionalni duh, držeči se strogo posebnosti muzikalnega folklorja. V tem duhu ustvarja pri nas tudi vrsta komponistov, kakor Al. Krstev, A. Bukorešljev, D. N. Georgijev in drugi. Stara harmonična in druga kompozicijska sredstva, ki se jih poslužujejo, so anahronizem za današnji čas; no, to je neizogibna etapa v našem ustvarjanju, neizogibnost tudi za široke narodne mase, ki težko sprejemajo novosti današnjega časa.

2. Nik. Atanasov (absolvent zagrebške muzikalne šole) nam je dal dve simfoniji, se približal suiti s široko obdelavo v posameznih delih. Njegova dela zvane deloma v klasičnem, deloma v romantičnem tonu, spominjajoč na Haydna, Schuberta in druge. Njegova prva simfonija je bila izvajana v Pragi (25. marca t.l.) lsti ton, pod vplivom romantike in novoromantike, kažejo tudi dela Canko Cankova, Pav. Štefanova, An. Stojova, ki je klavirski virtuoz in profesor, ter dela drugih.

3. Pančo Vladigerov, Heraklij Nestorov. Dimitrij Nenov, V. Božinov so naši modernisti. Od teh je Vladigerov, bivši gojenec berlinske muzikalne šole, najproduktivnejši komponist evropskega merila z največjim muzikalnim znanjem. Njegova dela, okoli 20 velikih opusov, je izdala Universal-Edition na Dunaju. V Pragi so izvajali njegov violinski koncert z orkestrom in Vardarsko rapsodijo; ima tudi klavirski koncert z orkestrom; njegovo najnovejše delo je Bolgarska suita. Nestorov ima krasna klavirska dela, Dim. Nenov se pojavlja v ultramodernizmu, V. Boženov pa hodi po sledovih Schönberga in kot teoretik izpoveduje poltonske harmonije na svoj način. Pojavljajo se pri nas še drugi najmlajši komponisti, kot n. pr. A. Dimitrov, učenec V. Novaka, in Venedikt Bobčevski. Poslednji je pokazal dobre rezultate tudi kot simfonični in operni dirigent.

Prev. E. A.

A. P. Bersenev

Bolgarska nacionalna muzika

Uvod

Želja visokospoštovanega urednika «Nove Muzike», da seznani slovenske čitatelje z značilnimi posebnostmi bolgarske muzike, z njenim preteklim in sedanjim položajem, me navdaja z veseljem. Kajti vsak dan sem srečen, da morem konstatirati pri bratih Srbih, Hrvatih in Slovencih rastoče zanimanje za našo muzikalno dejstvenost, ki je bila do pred enim, dvema letoma zanje popolna terra incognita. Moja radost pa ima grenko primes — kdo je nima? —, da se spoznavajo bratje tako počasi med seboj, kakor tujci. Žal se mora to reči ravno za slovanske narode, posebno za južne: ti se poznajo posebno malo, da ne rečem: nič, dasi so otroci ene skupne matere in dasi živijo čisto v sosedstvu. Kar se tiče Bolgarije, nje skoro nobena od njenih sester ne pozna, ker je bila sužnja vse do pred 50 let

in ker je po svoji zemljepisni legi oddaljena v najbolj iztočni del Balkanskega polotoka. In isto je z Bolgarijo glede njenih sorodnih dežel, celo sosednih. Paradokсно se zdi, in vendar je dejstvo, da so pri nas bolje seznanjeni z delovanjem Joh. Seb. Bacha ali od modernih Straussa ali Debussyja kakor z Lisinskim ali Mokranjcem. Nekoliko bolj znana so ta imena samo muzikalnim specialistom, široka inteligenca jih niti ni slišala... Prav ali ne, dejstvo je jasno. Vzroki so različne narave. Tu ni mesto, da bi jih preiskovali. Samo čas je že, da jih odstranimo. V tem oziru je prinesel začetek, storjen za vzajemno spoznavanje in sodelovanje pred letom in pol od g. Franja Šidaka, bivšega urednika zagrebskega »Jugoslovenskega Muzičara«, rezultat, ki je daleč prekosil pričakovanja njega samega in vseh muzičarjev v Jugoslaviji in Bolgariji. Zveze med imenovanim listom in od mene redigiranim »Muzikalnim Pregledom« in v njegovem nadaljevanju so se v kratkem času razširile in okrepile do stopnje resnično tesnega muzikalno-kulturnega občevarja med tema dvema redakcijama, pa ne samo med tema dvema deželama, ampak preko jugoslovanskega tiska na vse pri nas in vas. Kajti članki gg. Fr. Šidaka, B. Širole i. dr. in z obecnimi poročili o muzikalnem življenju v Jugoslaviji, davanimi v »Muzikalnem Pregledu« se v naši domovini niso samo orijentirali o glavnih pojavih v kulturi naše sosedne, ampak šlo se je še dalje: izdale so se nekatere jugoslovanske zbornice kompozicije, ki so postopoma prešle v repertoare naših srednjih učilišč in pevskih društev (po zaslugi vneme gospoda Borisa Gajdarova, učitelja v Lomu), tiskale so se v »Muzikalnem Pregledu« recenzije o izdanih »Jugoslovanske pevske zveze«, vrsta portretov jugoslovanskih komponistov itd. Sedaj se pripravljajo že tla za prireditve festivala jugoslovanske muzike v Bolgariji, kakor se izve, se v Zagrebu (Filharmonija) in v Ljubljani (Glasbena Matica) ravnotako pripravlja bolgarski festival za bodočo sezono.

Ko začnem pisati ta oris, določen za čitatelje »Nove Muzike«, si ne morem kaj, da bi ne podčrtal dejstva, da je akcija za spoznavanje in zbližanje južnih Slovanov v muzikalnem oziru potrebna in da, podvzeta do sedaj od poedinih iniciativ, daje že nepričakovano velike rezultate. Naš skupni rasni izvor in naše bližnje sosedstvo nam jasno določata in ukazujeta brigo za primerjanje in koordiniranje i znanstveno-muzikalnih ugotovitev poedinih južnoslovanskih narodnih tvorb, posebno narodnih pesmi, i naših umetno-tvornih muzikalnih stremljenj, zasledujočih daljnji cilj, da se zgradi južnoslovanska muzikalna šola. Zato treba, zdi se mi, da verujemo v proroške besede znamenitega muzikologa Franja Kuhača, po katerih južni Slovani ne bodo mogli zgraditi svojega muzikalnega izraza, svojega muzikalnega nacionalnega stila, razen preko vzajemnega stremljenja vseh plemen, naseljujočih to stran slovanskega sveta. Dodirne točke med njimi in njih sličnost v jeziku, nravih, običajih itd. so tako velike (posebno med Bolgari in Srbi), da se človek često vpraša, do kod se razprostira tvorba enega in kje se začenja ona drugega južnoslovanskih narodov. Zato je posebno treba, da se ugotovi za njih muziko dežela, ki najbolj odraža karakteristične občne lastnosti vseh južnih Slovanov, četudi so jasne etnografske posebnosti, zlasti v ritmiki in harmoniki. Take posebnosti se morejo konstatirati v poedinih oblastih ene in iste dežele, n. pr. narodne melodije v Bretagni s precej različnimi v Languedocu i po svoji konstrukciji i po vnanjem koloritu, toda to ne pomeni.

da bi morali imeti severni Francozi posebno nacionalno šolo, južni Francozi pa drugo. Taka zbirka južnoslovanskih narodnih pesmi, kakor so zbrane v zbornikih Ludovika Kube, mora potrditi gornjo misel dosti nazorno. Precej zaznavna posebnost se more konstatirati samo v slovenski muziki, toda po mojem skromnem mnenju ni toliko rasna, kolikor rezultat silnega zapadnega vpliva, zlasti nemškega, ki so ga Slovenci pretrpeli v teku dolge dobe, ker so v najbližjem sosedstvu z zapadno kulturo. Kakor končno vidim to iz muzikalnih izdanj, ki jih dobivam iz Slovenije, se tudi tu kaže jasno opredeljena tendenca, da se izčisti slovenska muzika od tujih elementov in da se dvigne njena prvotna nacionalna sila, ki se javlja v naturalnih narodnih pesmih.

S tega gledišča se kaže seznanjanje južnih Slovanov na muzikalnem polju kot neobhodnost, ki stopa vedno bolj v ospredje. Zdi se mi, da bi vsi komponisti iz južnih slovanskih dežel morali jasno in iskreno čutiti to neobhodnost in jaz jo tudi v svojo radost konstatiram ob vsakem koraku.

V ostalem so se poedini glasovi iz slovanskega muzikalnega sveta večkrat dvigali v zaščito tega stališča. Zadnji, najbolj svež od njih, je oni Ljubomira Rogowskega, znanega modernega poljskega komponista, ki je poslal iz Dubrovnika slovanskim muzikantom novo opozorilo, naj se čuvajo vpliva zapadnih muzikalnih struj in naj skrbijo, da najdejo v samem sebi in v svoji kulturi elemente za umetno obdelavo narodnih napevov, ker jim je zapadna kultura tuja in oddaljena (»Muzičar«, I. V., št. 11). Tu se sklada v zvezi z zgoraj navedenim veliko vprašanje popolne osamosvojitve slovanske muzike sploh v tonalnem, metričnem, ritmičnem in harmoničnem oziru. Predpostavka tega vprašanja in postopne osamosvojitve južnoslovanske muzike v nacionalnem oziru je predvsem vzajemno spoznavanje južnoslovanskih muzikalnih bojevnikov; brez njega, brez pozitivnega in nedvomnega ugotavljanja znanstvene osnove južnoslovanskega muzikalnega folklor ne more biti, razume se, govora o kaki osamosvojitvi. Do tedaj ne bodo redki in čudni primeri, da se nacionalna pripadnost kake pesmi osporava od dveh ali treh sosednih slovanskih narodov, istočasno je tudi nemožno postaviti in izjasniti njih občne in posebne poteze in to se ne more doseči soglasno, pa tudi ne umetniška obleka teh melodij.

Naloga moje študije bo, posebno orisati bolgarsko narodno pesem v njenih prvotnih konstruktivnih elementih in v njeni dispoziciji, da se bodo mogli slovenski čitatelji seznaniti z njo in poiskati sličnost med svojo in bolgarsko pesmijo.

Ker taka preiskava zahteva več prostora, sem prisiljen, razdeliti svoje delo na dva dela, katerih prvi prične v prihodnji številki »Nove Muzike«.

Prel. prof. dr. M. Robič.

Anton Lajovic

Eksport kulture

L. M. Škerjanc je, poročajoč o prvem zvezku naše »Nove Muzike«, očitno hoteč koristiti stvari, bil nezadovoljen, češ, da se je list omejil samo na slovenski kontingent odjemalcev, dočim bi bilo pričakovati, da ponese slovensko glasbo preko ožjih mej; v sedanji obliki, da se samovoljno odteguje vsaki propagandi in se namenoma zavija v plašč ozkosrčne narodne zavdnosti ter da se je zaradi tega bati, da krog stalnih odjemalcev ne bo toliko znaten, da bi bil listu obstoj zagotovljen.

Zame je s tem načeto vprašanje kulturnega eksporta. Kedaj je eksport mogoč, kedaj je koristen za umetnika kot osebo in za narod kot kulturno edinico?

Spominjam se na primer, ki se je primeril zagrebškemu znanemu skladatelju. Treba je vedeti, da je med zagrebškimi skladatelji zelo močno že več let geslo, da je treba s svojimi deli prodreti v inozemstvo. Večina njih gleda tak prodor v inozemstvo bolj z vidika osebnega interesa, ker pričakuje od tega, če prodre v inozemstvu, zboljšanje svoje moralne in materijalne situacije.

Naš skladatelj je bil torej prepričan, da je življenjsko važno, biti izvajan v inozemstvu. Dobil je stik z nekim dunajskim godalnim kvartetom, ki mu je v svojem koncertu izvedel več njegovih stvari. Toda dunajska kritika je za našega skladatelja izpadla vseskozi neugodno.

Vprašam sedaj, komu je bil v korist takle predor v inozemstvo? Ali skladatelju? Ali njegovemu narodu? Vzamem drug primer. Iz drobne naše celotne južno-slovenske orkestralne produkcije je, recimo, mogoče po slučajnih zvezah plasirati najučinkovitejše in najboljše delo naše orkestralne literature. Recimo, da stvar doseže močan uspeh in vzbudi zanimanje za našo glasbeno produkcijo. Dotični narod želi upoznati nadaljnja naša dela. Toda mi mu ne moremo dati iz svojega malega zaklada drugega kot le znatno šibkejšo stvar, od katerih se je bati neuspeha.

Kaj smo dosegli s takim predorom? Ali nismo v bistvu po trenutnem edinem uspehu prav za prav še bolj poudarili svoje revščine?

Zato rečem: če hoče kak narod eksportirati, je treba, da je v njem nastopilo neko preobilje in neko bogastvo vrednot. Ne bi pa zadostovalo, da je to preobilje samo čisto slučajno. Recimo, slučajna posebno dobra letina je rodila preobilje pšenice, ki je lasten narod ne more konsumirati, dočim normalne letine komaj krijejo najnujnejši konsum naroda. Pri takih razmerah ne bo nikomur prišlo na misel, videti v taki državi eksportno državo za pšenico.

Zdi se mi, da je popolnoma podobna situacija glede kulture. Če hoče narod misliti na eksport svoje kulture, je treba, da se je njegovo življenje zapolnilo z umetnostnimi deli, ki nimajo samo relativnih vrednot, ampak so sposobne značilno in močno predstavljati ta narod in s tem biti ne samo trenutno zanimive za tuje narode. Treba je torej, da je umetnostna produkcija v narodu bodisi po kvantiteti kot kvaliteti dozorela, da se je napela kot zrel sad, kateri počasi zaradi svoje polnosti in raztrese svoje semenje na vse strani.

Dokler ni take zapolnjenosti, se mi zdi gotovo pre zgodaj misliti na kulturno ekspanzijo.

Je-li pa pri nas taka zrelost in taka polnost naše glasbene produkcije podana?

Kolikor imam pregleda čez našo celotno produkcijo, dvomim o tem. (Vendar dopuščam o tem možnost diskusije in drugačnega nazora.)

Še drug pogled. Mi smo mlad narod. Na nobenem polju naša kapaciteta niti toliko razvita ni, da bi krila vse lastne potrebe; za nešteto naših važnih javnih mest nimamo strokovnjakov, nadomeščajo nas tujci, a navzlic temu mislimo, da moramo preprečevati dozdevno nadprodukcijo inteligence.

Z eno besedo: Naše življenje na nobenem polju ni doseglo one polnosti, da bi morali, niti da bi mogli sploh misliti na eksport. Smo torej zemlja, ki predstavlja za kulturno močne in zato k eksportu prisiljene narode

le kolonijo. Oni si to zemljo že sami poiščejo, da plasirajo na njej svojo kulturno in civilizatorično preobilico. Ali je v našem interesu, da bi vabili, naj nas kolonizirajo?

V kolikor čutimo sposobnosti, da bi sami sebi ustvarili bodisi gospodarske ali pa duhovne temelje svoje bodočnosti in v kolikor v ta namen rabimo podpore tujih narodov, zato njihove dobrohotnosti in njihovega zaupanja in zato torej propagande, mislim, da v bistvu danes nimamo nikakega propagandnega sredstva razen svoje narodne umetnosti, katera nam pomenja bogat in dragocen zaklad, ki ne bo razočaral tujca, katerega hočemo zase zanimati s tako propagando.

Naša kultura na glasbenem in še na marsikaterem drugem našem duhovnem polju pa se mi zdi do danes slabotna tako v kvaliteti, še bolj pa v kvantiteti.

Nismo, žalibog, v takem položaju kot so n. pr. Čehi, ki so po nastanku svoje države umeli z močno propagando na raznih kulturnih pripravih zainteresirati zase ves svet. Zakaj oni so ob prevratu že bili dozoreli in njihovo duhovno življenje je bilo tako zrelo in polno, njihova produkcija in reprodukcija v vseh umetnostih v taki moči in višini, da je vsako njihovo udejstvovanje v inozemstvu moglo in moralo prepričati tuje narode, da imajo tu priliko spoznati narod zdrav in kulturno velepotenten.

Kaj nam je torej storiti? Mislim, da nam ne preostane drugega kot s skrbnostjo, z vsemi močmi in s požrtvovalnostjo obdelovati svoje kulturno polje, dokler ga ne dvignemo do one produktivitete, ki nas bo sama prisilila v eksport.

Če bodo pri tem nekaj časa naši avtorji pogrešali priznanja zunanjega sveta, katero bi jim moralno in mogoče materijelno zboljšalo njihovo situacijo v domovini, ne smemo izgubiti izpred oči, da se nikjer kultura ni ustvarjala brez žrtev in da bi bili mi vsi nevredni, doseči kako kulturno stopnjo, če ne bi bili vnaprej pripravljeni zanjo žrtvovati najlepše moči svojega življenja.

Slavko Osterc

Prvi festival sodobne jugoslovanske muzike

Vendar smo začeli. V okvirju Jugoslovanske sekcije mednarodnega udruženja za sodobno glasbo sta se vršila dne 5. in 6. maja dva koncerta novih skladb, večinoma rokopisnih. Prvi koncert je bil posvečen komorni glasbi ter se je vršil v dvorani nove univerze, drugi nas je seznanil z orkestralno tvorbo.

Na komornem večeru so zaigrali Zikovci Logarjev kvartet «con Marcia funebre» ter Lhotkov «Concerto». Logarjeva skladba priča po vsem svojem ustroju o mladosti avtorja, odlikuje se po sveži invenciji, vendar v nji pogrešam stroge logike. Lhotkov Concerto je zrelo delo ter se je že izvajalo v vseh večjih mestih Evrope. Homo novus je bil Jovan Bandur s svojo «Himno o človeku» na Sofoklove verze iz Antigone za dvanajst recitatorjev in šest instrumentov. Zares nova glasba z izredno invencijo ter mojstrsko tehniko. Milojevićeve tri pesmi iz južne Srbije je sijajno zapela njegova soproga, gospa Ivanka Milojevićeva, pri klavirju je bil avtor. Predrag Milošević je efektno zaigral svojo «Malo klavirsko suito», ki je napravila zelo ugoden dojem.

Orkestralna matineja je začela z Dobroničevim že znanim «Karnevalom», ki imponira po svoji široki arhi-

tektoniki. Bersova »Sunčana polja« se mi dozdevajo za moderni festival nekoliko zastarela, odlikujejo se pa po krasnem orkestralnem zvoku ter bi bile na kakem koncertu pod drugimi pogoji bolj učinkovite. Folkloristično pobarvana Hrističeva »Dva plesa« sta užgala s svojo živo ritmiko ter prozorno harmoniko in instrumentacijo. Višek festivala je bila »Balkanska sinfonia« J. Š. Slavenskega. Je to petdelna suita silne invencije in silne tehnike. Učinkovala je spontano. Dobroniča in Slavenskega je dirigiral g. Matačić, Hristića in Berso pa g. Hristić. Orkester beograjske filharmonije se je odrezal kljub malemu številu skušenj nad vse častno.

Glavna zasluga, da se je festival realiziral, gre agilenemu beograjskemu odseku z g. dr. Milojevićem na čelu.

Festivale te vrste smatram poleg izdajanja beograjske »Muzike« ter ljubljanske »Nove Muzike« kot največji plus v razvoju naše moderne.

Kriza slovenskega narodnega gledališča

Kakšna je naloga, oziroma namen obeh podpisanih organizacij? Odgovor je enostaven! Ščititi socialne in umetniške pravice članstva. Zasigurati mu življenske razmere, v katerih more vsak organizirani član svoje strokovno znanje, po možnosti razbremenjen vsakdanjih življenskih skrbi, posvetiti popolnoma zavodu pri katerem je nameščen, v konkretnem primeru slovenskemu narodnemu gledališču. Kakor hitro pride ena ali druga omenjenih organizacij do prepričanja, da tozadevni predpogoji niso dani, je naravno, da stopi iz svoje rezerve ter skuša na merodajnem mestu parlamentarnim potem iste ustvariti. Ako ne najde pri tozadevnih intervencijah pravičnega umevanja, ako se njeni še tako utemeljeni in upravičeni razlogi in utemeljitve, bodisi v socialnem bodisi v umetniškem oziru bojkotirajo ali celo s cinizmom kvitirajo, nastopi med članstvom in upravo gledališča napeto razmerje in »kriza« je tu.

Tudi trenutni »krizi« slovenskega narodnega gledališča je iskati vzroka v sličnih predpogojih. Artistično članstvo slovenskega narodnega gledališča, oziroma njih organizacije, so prišle do prepričanja, da pod razmerami, kakršne je ustvaril upravnik Kregar, ni več mogoče misliti na mirno, smotreno in koncentrirano umetniško delovanje, ki je brezdvomno predpogoj za kvaliteto predstav in s tem združenega procvita slovenskega narodnega gledališča.

Organizacija udruženja gledaliških igralcev kakor tudi podsaveza muzičara stojita na stališču, da je in mora biti socialni in umetniški stalež članstva v absolutnem skladu z materialnimi predpogoji, ki jih nudi trenutno na eni strani država, na drugi strani občina, oblastni odbor in prihod predstav.

Razmere, pod katerimi je celokupno artistično članstvo vse zadnje mesece izvrševalo svoj poklic, so sistematično uničevale njega duševno odpornost in idealizem ustvarjati umetnine, do katerih ima občinstvo, oziroma ves slovenski narod absolutno pravico. Te razmere na tem mestu opisovati ni namen teh vrstic, ker v slovenskih dnevnikih so bile več kot dovolj orisane.

Nastala je absolutna potreba ustvariti artističnemu članstvu eksistenčne predpogoje — v umetniškem in socialnem oziru — ki naj bi bili po mnenju omenjenih organizacij »platforma«, na kateri je zasiguran procvit in napredek slovenskega narodnega gledališča.

Za nemogoče razmere, ki so zavladale med članstvom in upravo gledališča, delata obe organizaciji odgovornega predvsem upravnika Kregarja. Zato je po mnenju obeh neobhodno potreben njega odstop, oziroma potrditev z njegove strani že podane demisije. Upravnik slovenskega narodnega gledališča mora biti, mož, katerega duhovne, srčne in umne kvalifikacije nudijo garancijo, da hoče biti podrejenemu artističnemu osebju duševni vodja in prijatelj.

Le na tej podlagi je mogoče uspešno sožitje in le na tej podlagi bode artistično osebje zamoglo posvetiti vse svoje sile v korist, napredek in čast slovenskega narodnega gledališča.

Udruženje gledaliških igralcev, mestni odbor Ljubljana, ter Podsavez muzičara,

KONCERTI — OPERA

LJUBLJANA

Koncertna sezona se mi zdi v izumiranju. Publika še prihaja, nudijo pa se ji večinoma šablonski sporedi z malo častnimi izjemami.

31. marca je priredil šentjakovski gledališki orkester glasbeno akademijo. Na sporedu je bilo največ Griega. Razen orkestra so nastopili tudi instrumentalni solisti s klavirjem. Dirigiral je g. Slavko Šegula.

11. aprila popoldne je bila nekaka akademija poljskih dijakov, zvečer pa v filharmonični dvorani koncert železničarskega moškega zbora »Haslo« iz Poznanja. Dirigiral je Stanislav Kvasnik ter slišali smo skladbe Kvasnika, Walewskega, Moniuszka, Dunieckega, Kamieńskiego in Soltysa.

12. aprila so pred razprodano unionsko dvorano razen Haydnove enodejanke »Lekarnar« zapeli »Die Wiener Sängerknaben« nekaj zborov Schuberta, Piernea, Griega i. dr.

23. aprila je Mirko Premelč dirigiral pevski zbor Krakovo-Trnovo, g. Banovec je zapel nekaj samospevov najmodernejše smeri, pri klavirju je bil g. Svetel. Program je obsegal železnika, Lebana, Mirka, Čobanića, Adamića, Deva, Pavčiča (zbori) kakor tudi Kogoja in Osterca (samospevi s klavirjem).

27. aprila je dalo orkestralno društvo Glasbene Matice cerkven koncert v stolnici s »predklasičnim« sporedom. (Corelli, Bach, Bennet, Locatelli, Händel, d'Aquin, Mattheson

in Dall'Abbaco.) Orkester je dirigiral Emil Adamič, pri orglah je bil Stanko Premrl, kot solisti so nastopili gg. Karel Rupel in Leon Pfeifer (gosli), Avgust Pertot (čelo) in Marjan Rus (bariton). Koncert je bil slogovno brezhiben ter nas je seznanil z več krasnimi deli, ki jih še nismo poznali.

6. maja je predaval g. J. Mantuani v filharmonični dvorani o Emilu Adamiću. Skladbe je demonstriral Kozinov kvartet in njegovi učenci.

10. maja je priredil »Rdeči križ« koncert v prospeh žrtvam potresa na Bolgarskem. Sodeloval je orkester opere pod kapelnikom g. Neffatom (Smetana, Šebek), g. Betetto je zapel izvrstno dve Pavčičevi pesmi, bolgarska gosta ga. Carigrajska in g. Krajev sta nas seznanila z bolgarskimi pesmimi, gdč. Majdičeva je nastopila s samospeli ter odpela solo v Adamičevi Vijoli. Pevski zbor Glasbene Matice je pod vodstvom g. Hubada zapel najlepše točke iz sporeda turneje (Lajovic, Škerjanc, Gotovac, Slavenski, Adamič).

14. maja je bil koncert »Donskih kozakov« brez bogzna kakšnega umetniškega pomena.

Opera je nanovo naštudirala Thomasovo »Mignon«, v kateri je zopet briljirala ga. Mitrovičeva. — Ravnatelj Polič je vodil premiero Puccinijeve »Dekle z zlatega zapada« z go. Mitrovičevno v naslovni in gg. Gospodinovom, Betettom, Rumljem, Jankom i. dr. v ostalih vlogah. Premiera je imela velik uspeh.

Opereta je dala domačo noviteto, Hirskega »Zmagovalko oceana« pod Polićevo taktirko v običajni zasedbi. Enkrat je dirigiral opereto avtor g. Žiga Hirschler iz Zagreba.

Slavko Osterc.

M A R I B O R

Opera. Letošnja sezona je nekaka likvidacijska sezona mariborske opere. Ko je bila lani državna subvencija mariborskemu gledališču zmanjšana od 900.000 na 720.000 Din, je bilo videti, da letos ne bomo imeli več opere. Ali akcija dela publike pod vodstvom bivšega župana g. Grčarja ji je podaljšala življenje še za eno leto, čeprav v zmanjšanem obsegu. Itak že minimalni ansambl se je moral skrbeti še bolj. Posledica je bila seveda ta, da je bilo izredno težko najti nove opere, ki bi se dale zasesti s tem ansamblom. Vendar se je vprizorila »T r a v i a t a« (6krat), po triletnem prestopu novo nastudirana, dalje »P l e s v m a s k a h« (8krat), kjer pomaga bivša naša, sedaj ljubljanska primadona gospa Mitrovičeva, potem Parmov »U r h, g r o f c e l j s k i« (novo nastudiran, 5krat) in pa Maillartov »P u š č a v n i k o v z v o n č e k«, čigar premijera bo v kratkem. Iz lanskega repertoarja se je ponovila z deloma novo zasedenimi vlogami »M a d a m e B u t t e r f l y« (5krat), Massenetova »M a n o n« (5krat) in »R i g o l e t t o« (5krat).

Opereta je nastudirala tri nova dela, šest pa jih je ponavljala iz prejšnjih sezon.

Ansambl tvorijo: Franja Burja-Kocmanova, Marica Lubejeva in Pavla Udovičeva (soprani), Vida Kovič-Zamejčeva (alt), Peter Burja in Ciril Bratuž (tenorja), Fran Neralič, Vladimir Skrbinešek in Pavel Kovič (baritoni) ter Stanko Stankovič (bas). Opero vodi ravnatelj Andro Mitrovič, opereto pa Lojze Herzog. Orkester šteje do 31 godbenikov, večinoma članov vojaške godbe, zbor pa 11 ženskih in 9 moških glasov.

Novi državni proračun je ponovno zmanjšal subvencijo mariborskemu gledališču, tokrat uničujoče: od 720.000 Din na 520.000 letno (primerjaj s tem ljubljansko subvencijo 4.450.000 Din!). Pod temi pogoji ni ogrožena samo opera, ampak slovensko gledališče v Mariboru sploh. Če se bo morda našel izhod za dramo — operi je odbilo nemara za

vedno. Šestletna najsvetlejša doba mariborskega gledališča, v kateri je obstojala stalna opera in veledostojno vpoznavala mariborsko publiko z večjim delom svetovnega repertoarja, se bliža svojemu neizbežnemu zaključku. —č.

Koncert. Marca sta bila samo dva vokalna koncerta, in sicer koncert »D r a v e« dne 2. marca in koncert »M a r i b o r a« dne 7. marca. »M ä n n e r g e s a n g s v e r e i n« je priredil zelo lepo uspelo »Rosenreduto«. »Dravo« vodi g. Albin Horvat, ki je koncentriral vse svoje delo na moške zборе in tudi samo z njimi nastopil. Moderni in starejši zbori Adamiča, Deva, Foersterja, Marolta in drugih so se menjavali v prav pestrih barvah. Precizno izvajanje in dobra interpretacija, ki je bila spočetka vsled majhne treme zbora nekoliko zabrisana, pričata, da zbor mirno lahko polaga svojo pevsko usodo v roke svojega dirigenta. Razni mali nedostatki, osobito v basih, se bodo dali s pridnim vežbanjem izlaha odpraviti. Kot solista sta sodelovala gg. Živko in Faganeli. G. Živko s svojim mehkim, lirčnim, lahko bi rekel, tudi zametnim tenorjem je pokazal precejšnjo glasbeno izobrazbo in v načinu izvajanja globoko muzikalno umevanje. G. Faganeli, bariton, poseduje dokaj simpatičen material, ugajal pa je bolj kot solist v zborih, nego v samostojnih točkah. Koncert, ki je v moralnem in najbrž tudi v gmotnem oziru prav dobro uspel, naj bo zboru v nadaljnjo izpodbudo. Prepričan sem, da bodo »Dravini« uspehi v bodoče še mnogo lepši. Koncert »Maribora« nam je pokazal lepoto Haydnovega »Stvarjenja«. »Maribor« ni samo časovno, ampak tudi po starosti članov mariborsko najmlajše pevsko društvo. Mlada, živahna družba je to, ki jo je pevovodja g. Gasperič tokrat prvič predstavil občinstvu. Prvič in s takim delom nastopiti je mnogo; a reči moram, da je svojo težko nalogo izvršila prav dobro. Glavni del oratorija, menda devet desetink, leži na ramah solistov. Kot taki so nastopili ga. Lovšetova, gg. Neralič in Burja, oba operna pevca v Mariboru. Vsi so, zlasti pa ga. Lovšetova, očarali občinstvo. Splošno se mora reči, da je bil učinek in tudi obisk zelo lep ter je društvo s svojim prvim in takim nastopom lahko popolnoma zadovoljno. Mlademu, toda samozavestnemu »Mariboru« je zagotovljena plodonsna pevška bodočnost.

Janko Arnuš.

G L A S B E N E P R I L O G E

»Cerkveni Glasbenik«, št. 3 in 4, prinaša pet skladb (Grum, Premrl, Jobst, Mav), od katerih se nobena ne odlikuje po kakšnih posebnih vrlinah niti v muzikalnem stavku niti po estetični vrednosti. Še najboljša bi bila zadnja (Mav), ki pa je višek primitivnosti. Potem bi prišel Premrl s svojo skladbo, ki pa jo, žal, kvarijo kadence, zlasti štirikratna avtentična.

»Sv. Cecilija«, št. 2, je v glasbeni prilogi mnogo boljša. Te priloge sicer tudi niso posebno zanimive v glasbenem oziru, imajo pa neki arhaistični cerkven značaj (tri skladbe Frana Pokornija). Ostali dve skladbi (o. Ans. Canjuga) sta šibkejši, zlasti zadnja »Rumeni zora«.

»Zbori«, št. 2, priobčujejo tri skladbe V. Mirka, ki so vse šibkejšega kova in se ne dajo primerjati s kakšno »Katricco« ali z »Glasbenimi utrinki« istega skladatelja. »Na poljani« J. Brnobiča je dober mešan zbor, solidno pisan in je edino, kar je v tej prilogi res dobrega. Nerazumljivo mi je le, kako more v »Poco piu molto«, 5. takt, alt obležati na tonu a za celo četrtinko.

»Pevec«, št. 3 in 4, prinaša štiri skladbe Premrl, Kimovec, Jobst, od katerih je Jobstova »Pesem« za moški zbor še najboljša. Pesmi so same nagrobnice.

Beograjska »Muzika« prinaša v prilogah svojih zadnjih zvezkov na primer otroške pesmi raznih avtorjev, od katerih se nekatere gibljejo v imitacije narodne pesmi, med tem ko iščejo druge pristnega, izvirnega muzikalnega izraza. Najboljše priobčujejo Mokranjac, Bajšanski, Manojlovič, Logar (malo težko za deco) in deloma tudi Širola (»Savi šija«), vendar ne tako močno. — »Guljala je Janka«, napev iz južne Srbije za glas in klavir, je interesantno obdelal M. Milojevič. — »Caprice mignon«, klavirska kompozicija

M. Logarja, je mestoma zelo efektno postavljen klavirski stavek, vendarle mestoma harmonsko precej neprilичno in samovoljno. Način dela spominja na Vit. Nováka. — »I minu dan« L. M. Škerjanca je preprost, a posrečen lirčni samospjev s sinkopiranim, skoraj do konca ležečim basom. Konec je skorajda malo preveč raztegnjen. P. Miloševića III. del iz »Male klavirske suite« je dobra, moderna skladba in v tej številki najbolj zanimiva. Sploh je »Muzika« vzorno urejevan list, ki ima v sebi kali najlepšega razvoja.

V urejevanju glasbenih prilog slovenskih glasbenih listov bi bilo treba malo več kritičnosti, zlasti, ker ni mogoče trditi, da bi boljših skladb ne bilo na razpolago.

St. Binički: »U kolu«. Stereotipno kolo. Starovrsten čitalniški stavek.

— »Blagodarenja« imajo kvečjemu praktičen smisel.

— »Opelo« je malo boljše, a še vedno precej primitivno v vsakem oziru.

— »Pesmi iz Južne Srbije« so od teh izdanj najboljše po napevih in obdelavi. Vobče se Binički prav malo potrudi, da bi napisal kaj boljši muziki podobnega.

Mihovil Logar: »Musica antica«. Frajt, Beograd. Dve skladbi za klavir in vijolino, od katerih je »Aria« prav lepo delana. Posebno lepo prenese pri ponovitvi začetni motiv v klavir. Čist, dobro zvoneč stavek. »Tempo di ballo« Arije sicer ne doseza, predstavlja pa solidno delo, od daleč nekoliko Nováku podobnega stila.

Marij Kogoj.

Bolgarski muzikalni list »Muzikalen život«, št. 1, 2, 3 in 4. Leto I. »Muzikalni život«, prve tri številke, je redigiral Ivan Kamburov, četrto in nadaljnje pa redakcijski komité. Izdaja knjigoizdajateljstvo Ignatov in Sinovi, Sofija. Literarno zelo

bogati in interesantni list prinaša v prvem zvezku kot muzikalno prilogo mešani zbor »Koledari« P. Stajnova. Preprosti, glasovno živo gibljivi zbor je pisan v osemšestnajstinskem ritmu z grupiranjem 3, 2, 3 šestnajstink. V 12. taktu srednjega dela so glasovi pomotoma pisani napačno. Dve dvoglasni otroški pesmi Atanasova in dve Tumangelova (Mojto bebe, V kovačnicata, Oblaci in Roden kraj), zadnja troglasna, so šolski deci srednje stopnje primerne, no ne posebno zanimive. Prozoren, tudi v klavirskem delu lahek, je na dvotaktnem motivu dosledno zgrajen samospjev »Temenuži« Stojanova. Ljubek, dobro zvoneč je dalje mešani zbor »Ne iskam sitni gerdani« mladega V. Bobčevskega. Ostale priloge reproducirajo po en menuet Mozarta in tri pesmi Schuberta. Mi bi si na vsak način rajši želeli bolgarskih originalnih kompozicij. E. A.

Karlo Adamič: »Alma Mater«. 19 Marijinih pesmi. Jugoslovanska knjigarna, Ljubljana. Vse pesmi najpreprostejše v vsakem oziru. V njih ni ničesar presenetljivega, niti v melodiki, še manj v harmoniki ali celo ritmiki. S Premierlovimi, Sattnerjevimi Marijinimi pesmimi se ne morejo meriti. Vendar pa se jih bodo cerkveni pevski zbori, zlasti na deželi, radi lotili, ker so jim težje stvari malo dostopne in ker pevci vse preradi žele hitrih izprememb.

Anton Jobst: »Napevi k lavretanskim litanijam«. Samozaložba. Teh sedem napevov je, kakor piše g. komponist sam, namenjenih šibkim in srednjim cerkvenim pevskim zborom. So pa v vsakem oziru dosti bolj zanimivi in glasbeno krepkejši kot prej omenjene »Marijine«. E. A.

Nekaj muzikalnih zanimivosti,

ki so izšle v inozemstvu v dobi od 1. januarja do 30. maja t.l., s posebnim ozirom na slovanske skladatelje.

Sestavil L. M. Škerjanc.

A. Klavir, dvoročno.

Aleksandrov, Anatol, op. 1, št. 6, Prélude. R. E.	12—
— — op. 27, Trois pièces. U. E.	19-50
— — op. 31, Trois Etudes. U. E.	39—
Arensky-Ljadov, Album. B. & H.	22-50
Eiges, O., op. 5, Sonata. Ruska drž. zal.	63—
Grečaninov, A., op. 109, Otrokov dan. Schott	30—
— — op. 110, Dve sonatini. Schott	à 22-50
Hábá, Al., 4 plesi (Schimmy-Blues, Blues, Boston, Tango). U. E. à 15—	
Křenek, Ernst, op. 45, Jonny spielt auf. Potpourri. U. E.	60—
Ljadov, Anatol, Album. 16 klavirskih skladb. Bel.	60—
— — op. 58, 8 ruskih narodnih. Bel.	48—
Medtner, N., Pripovedke, op. 43, št. 1. Ruska	30—
— — Pripovedke, op. 43, št. 2.	22-50
— — Pripovedke, op. 43, št. 3.	30—
— — Pripovedke, op. 48, št. 1. Plesna	37-50
— — Pripovedka, op. 48, št. 2. Vilinska	22-50
Mosolov, A., op. 4, II. sonata. Ruska drž. zal.	97-50
Nestorov, Heraklit, op. 4, Epizoda. Dobl.	52-50
Schulhoff, E., 5 Etudes de jazz. U. E.	à 22-50
Skrjabin, A., op. posth., Valse. U. E.	16-50
Stančinskij, A., Preludij. Ruska drž. zal.	19-50
— — Preludij in fuga. Ruska drž. zal.	19-50
— — Kanon. Ruska drž. zal.	16-50
Škerjanc, L. M., 4 klavirske skladbe. Gutmann	30—
Zolotarev, B., op. 42, II. sonata. Ruska drž. zal.	97-50

B. Klavirski izvlečki z besedilom.

Cerepin, Al. ml., OI-OI. Prizori iz dij. življenja. Po Andrejevu	225—
Janaček, Leoš, Zadeva Makropulos. Opera v 3 dejanjih. Besedilo K. Čapek	240—
Křenek, 3 enodejanke. I. izv. 6. maja 1928. Wiesbaden. V tisku	
Petyrek, Felix, Die arme Mutter und der Tod. Pripovedka po Andersenu. Besedilo H. Reinhart. I. izv. maja 1928. Schwerin	112-50
Stravinski, Oedipus Rex. Operni oratorij v dveh dejanjih. Po Sofokleju priredil J. Cocteau. I. izv. marca 1928	300—

C. Klavir, štiriročno.

Mjaskovski, Simfonija, op. 24. U. E.	120—
--	------

D. Violina in klavir.

Prihoda, V., Stimmung, Fürstner	30—
— — Elli, eli. Fürstner	30—
Grečaninov, Berceuse, op. 108. U. E.	22-50

E. Komorna glasba.

Mosolov, A., Kvartet, op. 24. Part. U. E.	30—
Kaminski, H., Kvartet, fis-mol. Part. U. E.	37-50

F. Veliki orkester. (Partiture.)

Krjukov, Vl., op. 11, Neznanka. Sinf. prolog	180—
Šostakovič, D., op. 10, Simfonija, f-mol	390—
Szymanowski, K., op. 27, Simfonija: Pesem noči	450—

G. Mali in salonski orkester.

(Glasovi.)

Čajkovski, Peter, Mednarodna suita	M. O. 75—	S. O. 60—
Janaček, L., Fantazija iz Jenufe	M. O. 120—	S. O. 90—
Rimski-Korsakov, Intermezzo in arija iz »Car-jeve neveste«	M. O. 37-50	S. O. 30—
Suk, J., Elegija, op. 7, št. 1	M. O. 52-50	S. O. 30—

H. Petje

a) en glas in klavir.

Aleksandrov, A., op. 23, Jesen. U. E.	22-50
— — op. 30, Neizrekljive besede. U. E.	72—
Grudin, V., Japonska suita. Ruska drž. zal.	22-50
Křenek, E., op. 48, O Lacrymosa. U. E.	30—
Mjaskovski, op. 16, Slutnje	52-50
Šebalin, V., op. 5	39—
Šenšin, op. 15	43-50
Šišov, 6 pesmi	à 15—
Szymanowski, op. 24, Ljubavne pesmi iz Hafisa	45—

I. Cerkevna glasba.

Sattner, p. H., Missa seraphica. Part.	60—
--	-----

J. Knjige.

(Kjer ni druge označbe, so knjige pisane v nemščini.)

Altmann, W., Handbuch für Streichquartettspieler. I. (340)	97-50
— — — — — II. (354)	112-50
Hábá, A., Neue Harmonielehre. Vez.	210—
Lorenz, A., Abendländische Musik im Rythmus der Generationen. Vez.	60—
Rimski-Korsakov, Die Chronik meines musikal. Lebens. Vez.	180—
Sommer, K. J., Was man vom Orchester und der Instrumentation wissen muss	48—
Weissmann, A., Die Entgötterung der Musik. Kart.	45—

Vse navedene muzikalije in knjige se dobé v Matični knjigarni.

Iz redakcije

»Nova Muzika« objavlja v tem zvezku tudi nekaj mešanih in moških zborov, ustrezajoč s tem željam, ki jih je uredništvo pismeno in ustno prejelo od mnogih strani. Ti zbori seveda niso lahki, vendar jih »Nova Muzika« ni objavila zato, ker so težki, temveč zato, ker so po svoji notranji umetniški vrednosti tega vredni. Uredništvo je zlasti mnogo kompozicij prejelo iz Bolgarije, ki jih bo drugo za drugo objavilo v naslednjih zvezkih. Zlasti pa se zahvaljuje za literarne prispevke gg. Hristovu, ki je rad dovolil tudi ponatis zbora »Mari mome«, Bersenovu, za razne vesti gospodom Gajdarovu, Kamburovu, Mladenovu in drugim. Po »Novi Muziki« stopamo Slovenci v najožje in najprisrčnejše glasbene stike z Bolgari. Uredništvo »Nove Muzike« se bo potrudilo, da bodo ti prijateljski stiki ostali trajni. — V zadnji številki »Nove Muzike« smo pomotoma navedli kot urednika »Muzičara« g. Franja Šidaka. Na prošnjo uredništva to pomoto popravljamo. List je v maju leta 1927. prešel v last Saveza muzikarjev, kongres pa je njegovo uredništvo poveril istočasno g. Jaroslavu Šidaku. — V pričujoči številki »Nove Muzike« literarna priloga ne prinaša manjvažnih domačih glasbenih dogodkov, vesti in ekscerptov iz naših glasbenih listov, ker so jih čitatelji čitali v dnevnikih ali v teh glasbenih listih samih. Uredništvo je mnenja, da bo služila »Nova Muzika« s poučnimi, informativnimi in pedagoškimi članki smotrenemu razvoju naše muzike bolje kot z naštevanjem tega, kar je pozorni čitatelj bral že kje drugje. — Naročniki in tudi nenaročniki, ki na ogled poslana lista niso vrnil, pa naj vedo, da je obstoj lista v njihovih rokah. Oni bodo krivi, ako bo moral list prenehati. Naročnina znaša 100 Din na leto, ki se lahko plačajo v obrokih.

Marija in mlinar

(Narodna pesen)

Lucijan M. Škerjanc (1921)

Largo **allarg.**

Sopran Alt
Ma - ri - ja se vzig - ne noj me gre raz vaš - ko stran-na Šta - jer-sko, raz

Tenor I II
Ma - ri - ja se vzig - ne noj me gre raz vaš - ko stran - na

Bas
Ma - ri - ja se vzig - ne noj me gre raz vaš - ko stran-na Šta - jer - sko, na

Poco mosso

vaš - ko stran-na Šta - jer - sko. Ma - ri - ja Ma - ri - ja, Ma - ri - ja se - dem za - vo - sti. Per -

Šta - - - jer - sko. Ma - ri - ja Ma - ri - ja, Ma - ri - ja se - dem za - vo - sti.

Šta - - - jer - sko. Ma - ri - ja

pel me, mli - nar za bo - žji lon, per - pel me, mli - nar, za bo - žji lon, za bo - žji lon al sve - ti raj, za

Per - pel me, mli - nar, za bo - žji lon, za bo - žji lon al sve - ti raj, za

Molto largo

bo - žji lon al sve - ti raj Ma - ri - ja Ma - ri - ja, Ma - ri - ja se - dem za - vo - sti.

bo - žji lon al sve - ti raj Ma - ri - ja Ma - ri - ja, Ma - ri - ja se - dem za - vo - sti.

Ma - ri - ja

Vrabcí in strašilo

(Oton Župančič)

Marij Kogoj (1927)

Živahno.

Sopran III
Živ žav, živ žav, živ žav, ži - žav, živ žav.

Alt I II
Živ žav, ži - žav živ žav, živ žav.

Tenor
Živ žav živ živ žav, živ žav.

Bas
Čiv, čiv, čiv, čiv, čiv čiv čiv čiv živ žav, čiv čiv živ žav živ žav živ

[illegible][illegible][illegible][illegible][illegible]

(Musical score continues)

Familija

(Anton Novačan)

Slavko Osterc (1927)

Moderato

Soprani *mf* O - če o - kro - gel, ma - ti je ma - la, *cresc.* še - past, še - past, še - past je sin,

Alti *mf* O - če o - kro - gel, ma - ti je ma - la, *cresc.* še - past, še - past, še - past je sin,

Tenori *mf* O - če o - kro - gel, ma - ti je ma - la, *cresc.* še - past, še - past, še - past je sin,

Basi *mf* O - če o - kro - gel, ma - ti je ma - la, *cresc.* še - past, še - past, še - past je sin,

3 še - past je sin, *f* *3* še - past je sin kre - ten, kre - ten. *mf* *p* Hčer - ka ne - rod - no te - sa - na ska - la

3 še - past je sin kre - ten, kre - ten. *f* *mf* *p* *cresc.*

3 še - past je sin, *f* *3* še - past je sin kre - ten, kre - ten. *mf* *p* *cresc.* Hčer - ka ne - rod - no te -

3 še - past je sin kre - ten, kre - ten. *f* *mf* *p* *cresc.*

Maestoso

mf *cresc.* hčer - ka ne - rod - no te - sa - na ska - la, *f* *ff* gr - bast je že - nin njen, *mf* gr - bast je že - nin

mf *cresc.* sa - na ska - la, *f* *ff* gr - bast je že - nin njen, *mf* gr - bast je že - nin

mf *cresc.* sa - na ska - la, *f* *ff* gr - bast je že - nin njen, *mf* gr - bast je že - nin

mf *cresc.* sa - na ska - la, *f* *ff* gr - bast je že - nin njen, *mf* gr - bast je že - nin

Più mosso

p njen, njen. *mf* O - če sci - ga - ro u - ljud - no

p njen, njen. *mf* O - če sci - ga - ro u - ljud - no di - ha,

p njen, njen. *mf* O - če sci - ga - ro u - ljud - no di - ha, z že - ni - nom.

p njen, njen. *mf* O - če sci - ga - ro u - ljud - no di - ha, z že - ni - nom kre - ga se

di - ha, z že - ni - nom kre - ga - se hči. Ma - ti de - be - la ra - cá, so - pi - ha

z že - ni - nom kre - ga - se hči. Ma - ti de - be - la ra - cá, so - pi - ha sin - ček za -

kre - ga - se hči. Ma - ti de - be - la ra - cá, so - pi - ha sin - ček za njo „u - „u - kri -

hči. Ma - ti de - be - la ra - cá, so - pi - ha sin - ček za njo „u - u“ kri -

Moderato

sin - ček za njo „u - u“ kri - či Vne - de - ljo po - pol - dne gre - do po cesti,

njo „u - u“ kri - či, kri - či Vne - de - ljo po - pol - dne gre - do po

u“ kri - či, „u“ kri - či Vne - de - ljo po - pol - dne gre - do po cesti,

či, „u“ „u“ „u“ kri - či Vne - de - ljo po - pol - dne gre - do po

cresc.

v meglah, v meglah za nji - mi gre prah, za nji - mi gre prah, za nji - mi gre prah, gre

ce - sti, v meglah, v meglah za nji - mi gre prah, za nji - mi gre prah,

v meglah, v meglah za nji - mi gre prah, za nji - mi gre prah, za nji - mi gre prah, gre

ce - sti, v meglah, v meglah za nji - mi gre prah, za nji - mi gre prah,

Allegretto

p prah, gre prah. **p cresc.** Gr - bo si pra - ska in sklonjen k ne - ve - sti, **mf cresc.** gr - bo si pra - ska in sklonjen k ne - ve - sti

p prah, gre prah. **p cresc.** Gr - bo si pra - ska in sklonjen k ne - ve - sti, **mf cresc.** gr - bo si pra - ska in sklonjen k ne - ve - sti

p prah, gre prah. **p cresc.** Gr - bo si pra - ska in sklonjen k ne - ve - sti, **mf cresc.** gr - bo si pra - ska in sklonjen k ne - ve - sti

Maestoso

f cresc. že - nin vzdi - hu - je, **ff** že - nin vzdi - hu - je ah, **mf** že - nin vzdi - hu - je ah, **p** ah, ah, ah!

f cresc. že - nin vzdi - hu - je, **ff** že - nin vzdi - hu - je ah, **mf** že - nin vzdi - hu - je ah, **p** ah, ah, ah!

f cresc. že - nin vzdi - hu - je, **ff** že - nin vzdi - hu - je ah, **mf** že - nin vzdi - hu - je ah, **p** ah, ah, ah!

Largo
(z ironično boleznim izrazom)

Kovač

Aleksa Šantić

Krsto Odak (1925)

Mirno (♩ = 100)
ppp

Muški zbor

Ma-lo se-lo spa - va se - lo spa - va Ma-lo se-lo spa - va spa - va
Ma-lo se-lo spa - va Ma-lo se-lo spa - va Ma-lo se-lo spa - va Ma-lo se-lo spa - va

Ma-lo se-lo spa - va Ci - ča Ci - ča Ma - lo se-lo spa - va

Poco più mosso

se-lo Ma-lo se-lo spa - va Ma-lo se-lo spa - va Vu - ci vi - ju Vu - ci vi - ju Vu - ci Vi - ci
se-lo spa - va Ma-lo se-lo Vu - ci vi - ju Vu - ci vi - ju Vu -

dimin. **Con moto** (♩ =) *mf*

vi - ju Vu - ci vi - ju ku - je ko - vač sta - ri
ci Vu - ci Vu - ci ci vi - ju U ča - dja-voj iz - bi ku - je ko - vač *mf* sta - ri ku - je ko - vač

f sta - ri *mf* ku - je ko - vač ku - je ko - vač Na doma - ku o - gnja li - ce mu se ža - ri I
sta - ri ku - je ko - vač *f* sta - ri *mf* sta - ri *cresc.*

f sga - ra - va če - la vre - le ka - plje li - ju le - te is - kre le - te is - kre ko da se
f Pod u - da - rom sna - žnim le - te is - kre kru - pne ko da se me - te - or

Più pesante

ff me - te - or ra - si - pa u no - ci I on ste - škim ma - ljem ste - škim ma - ljem
ff ra - si - pa u no - ci I ste - škim

Iz - gle - da ko sim - bol

ste - škim ma - ljem sim - bol sna - ge ne - do - stu - pne
Iz - gle - da ko sim - bol sna - ge, sna - ge

Meno mosso

Tru - di su ga
Tru - di ča - sni stvo - ri - li u če - lik Tru - di su ga ča - sni stvo - ri - li u če - lik
O ka - ko je zo - ran o ka - ko je zo - ran o ka - ko je ve - lik i sja - jan ko
ve - čer - na vr - si - ma je - la ko ve - čer - na vr - si - ma je - la
na vr - si - ma je - la I do - kle po se - lu šu - ští gr - mlje šu - ští gr - mlje On
ru - kom I do - kle po se - lu šu - ští gr - mlje šu - ští gr - mlje dra - če
ča - dja - vom ru - kom za - ma - hu - je ja - će I sna - ko - vnja le - ti sno - plje
zla - tnih stre - la
zla - tnih stre - la le - ti snoplje zla - tnih stre - la la sno - plje zla - tnih stre - la
le - ti snoplje zla - tnih stre - la

Posvećeno „Glazbenoj Matici“ u Ljubljani

Ko bo tebe troštal?

Slovenska narodna

Josip Štolcer Slavenski (1915)

Andante
Soprani Ko bo te - be, ljub - ca, tro - štal? Da te ljub - ček bo za - pu - štal? Naj me tro - šta - ju to - te fti - či - ce,
Alti Ko bo te - be, ljub - ca, tro - štal? Naj me tro - šta - ju fti - či - ce,
Tenori Ej! Haj! Naj me tro - šta - ju
Basi Hej! Ko bo me - ne tro - štal?

Moderato

f *p* *mf* *f*

ke - je - le - ta - jo! Ko bo te - be tro - stal? Ej!

ko - je - le - ta - jo! Ko bo te - be, ljub - ca, tro - stal? Ej!

le - pe fti - či - ce! Ja pak bum si pu - ško ku - pjo, pak fti - či - ce bum po - stre - ljo I te fti - či - ce

Ko bo tro - stal? Ej! Haj!

Allegro ma non troppo

mf *ff* *f* *mf*

to - te fti - či - ce tro - - sta - jo! Ko bo te - be tro - -

to - te tro - - sta - jo! Ko bo te - be, ljub - ca, tro - stal? Da te ljub - ček

bum po - stre - li - jo, kej te na - du tro - sta - le! Ej! ko bo me - ne

Ej! Haj! Nek

appassionato *rit.* *a tempo* *ff* *rit.*

stal? I ri - bi - ce nek tro - sta - jo!

bo za - pu - stal? Naj me tro - sta - jo to - to ri - bi - ce, kej po mor - ju pli - ba - jo!

tro - stal? Me - ne tro - stal? Ko bo me - ne tro - stal?

tro - sta - jo ma - le ri - bi - ce? Nek tro - sta - jo!

Allegro vivace *ff*

Ko bo te - be, ljub - ca, tro - stal? Ko bo te - be pak za - pu - stal?

Nek me tro - sta - jo le - pe ru - ži - ce,

Ja pak bum si ko - so ku - pjo, pak ru - ži - ce bum po - se - kjo! I te ru -

Ja pak bum si sa - kec ku - pjo, pak ri - bi - ce bum po - lo - vjo! I te ri - bi - ce

Naj me tro - sta - jo ru - ži - ce, kej po vr - tu cve - te - jo!

le - pe, to - te le - pe ru - ži - ce naj tro - sta - jo!

ži - ce bum po - se - kjo, kej te na - du tro - sta - le! Ej! Haj!

bum po - lo - vi - jo, kej te na - du tro - sta - le! Ej! Haj!

*) Eventuel. i baritoni pomožu!

Slutnja

9

M. Milojević

Adagio non troppo

Soprani

Alti

Tenori

Basi

SOLO *Što se mu - ti*

f *zo-ra sjaj - na?*

TUTTI *Za - što tu - ži cu - ra baj - na? Za - što tu - ži cu - ra baj -*

f *tu - ži cu - ra baj - na? cu - ra baj -*

Andante

na?

na?

na?

pp sempre

rit.

pp *Sun - ce zo - ri ne iz - la - zi, dra - goj dra - gi ne do - la - zi.*

pp *1*

pp legato *boj - noj tru - bi*

pp *Ka - o od - ziv*

pp *boj - noj tru - bi*

pp *Ka - o od - ziv boj - noj, boj - noj tru - bi*

mf

mom - će jed - no sa - mrt lju

ka - o od - ziv bi, boj - noj tru - bi mom - će jed - no

mom - će jed - no sa - mrt lju - bi, ka - o od - ziv boj - noj, boj - noj tru - bi mom - će jed - no

mom - će jed - no sa - mrt lju - bi, ka - o od - ziv boj - noj, boj - noj tru - bi mom - će jed - no

mom - će jed - no sa - mrt lju - bi, ka - o od - ziv boj - noj, boj - noj tru - bi mom - će jed - no

fp

sa - mrt lju - bi. od - ziv boj - noj tru - bi mom - će jed - no sa - mrt lju -

p *sa - mrt mom - će lju - bi, ka - o ka - o od - ziv boj - noj, boj - noj tru - bi mom - će jed - no sa - mrt lju -*

sa - mrt lju - bi, ka - o od - ziv boj - noj, boj - noj tru - bi mom - će jed - no sa - mrt lju -

sa - mrt lju - bi, ka - o od - ziv boj - noj, boj - noj tru - bi mom - će jed - no sa - mrt lju -

f

ka - o od - ziv boj - noj tru - bi mom - će jed - no sa - mrt lju - bi

ka - o od - ziv boj - noj, boj - noj tru - bi mom - će jed - no sa - mrt lju - bi

f *bi ka - o od - ziv boj - noj, boj - noj tru - bi mom - će, mom - će jed - no sa - mrt lju - bi*

f *ju - nak le - zi*

ben marcato

f *bi ka - o od - ziv boj - noj tru - bi mom - će sa - mrt i dok mr - tav ju - nak le - zi*

mom - će jed - no i dok mr - tav ju - nak le - ži vra - nac kon - jič po - ljem be - ži vra - nac kon - jič

mom - će jed - no i dok mr - tav ju - nak le - ži vra - nac kon - jič

mom - će jed - no i dok mr - tav ju - nak le - ži vra - nac kon - jič

vra - nac kon - jič po - ljem be - ži i dok mr - tav ju - nak le - ži vra - nac

- nac kon - jič po - ljem be - ži, vra - nac kon - jič po - ljem be - ži

po - ljem be - ži vra - nac kon - jič vra - nac kon - jič po - ljem be - ži

- nac, vra - nac kon - jič po - ljem be - ži i dok mr - tav ju - nak le - ži vra - nac be - ži

kon - jič po - ljem be - ži vra - nac kon - jič po - ljem be - ži

pram nje - go - ve gu - ste ko - se je - ca - ju - ci ve - tri no - se pram nje - go - ve gu - ste ko - se je - ca - ju - ci

pram ko - se ve - tri no - se pram nje - go - ve gu - ste ko - se ve - tri

pram ko - se gu - ste je - ca - ju - ci ve - tri no - se, je - ca - ju - ci ve - tri no - se je - ca - ju - ci

pram nje - go - ve gu - ste ko - se je - ca - ju - ci ve - tri

ve - tri no - se pram! gu - ste ko - se je - ca - ju - ci ve - tri no - se

no - se pram, gu - ste ko - se je - ca - ju - ci ve - tri no - se

ve - tri no - se pram, gu - ste ko - se je - ca - ju - ci ve - tri no - se

no - se i gde pa - de, kr - sta ni - je gu - sti brš - ljan, da se vi - je i

pram! gu - ste ko - se je - ca - ju - ci ve - tri no - se pram nje - go - ve

pram! gu - ste ko - se je - ca - ju - ci ve - tri no - se pram,

pram! gu - ste ko - se je - ca - ju - ci ve - tri no - se pram,

— gde pa - de, kr - sta ni - je gu - sti brš - ljan, da se vi - je pram,

f poco accel. e cresc. *fff*

gu - ste ko - se je - ca - ju - ci ve - tri no - se dok mr - tav ju - nak le - ži, vra - nac kon - jič poljem be - ži, ah!

f poco accel. e cresc. *fff*

ko - se gu - ste ko - se je - ca - ju - ci ve - tri no - se, ah!

f poco accel. e cresc. *fff*

ko - se gu - ste, ko - se je - ca - ju - ci ve - tri no - se, ah!

f poco accel. e cresc. *fff*

ko - se gu - ste, ko - se je - ca - ju - ci ve - tri no - se,

Poco sostenuto

pp rubato

1 Za mr - tve ko da ma - ri? Sa - mo gav - ran tu še - sta - ri al se i on br - zo vi - ne,

pp rubato

1 Za mr - tve ko da ma - ri? Sa - mo gav - ran tu še - sta - ri al se i on br - zo vi - ne,

pp rubato

1 Za mr - tve ko da ma - ri? Sa - mo gav - ran tu še - sta - ri al se i on br - zo vi - ne,

Za mr - tve ko da ma - ri? Sa - mo gav - ran tu še - sta - ri al se i on

sf *calando* *da - lji - ne.* **Tempo I**

i gu - bi se u da - lji - ne, i gu - bi se u da - lji - ne.

sf *SOLO* *Što se mu - ti* *TUTTI* *Za - što*

vi - - - ne u da - lji - ne.

sf *vi - - - ne* *u da - lji - ne.*

sf *vi - - - ne* *u da - lji - ne.*

sf *vi - - - ne* *u da - lji - ne.*

f *pp*

Za - što tu - ži cu - ra baj - na? Za - što tu - ži cu - ra baj - na?

f *pp*

tu - ži cu - ra baj - na, cu - ra baj - na?

f *pp*

tu - ži cu - ra baj - na, cu - ra baj - na?

f *pp*

tu - ži cu - ra baj - na, cu - ra baj - na?

pp *Sun - ce zo - ri ne iz - la - zi*

pp

dra - goj dra - gi ne do - la - zi, ne do - la - zi.

pp

dra - gi dra - goj ne do - la - zi, ne do - la - zi.

pp

dra - goj dra - gi ne do - la - zi, ne do - la - zi.

pp

dra - goj dra - gi ne do - la - zi, ne do - la - zi.

Mari mome, crnooko...

(Ručenica)

Dobri Hristov

Soprani
Alti

Tenori

Basi

I - ha, ha! Ma - ri - mo - me, cr - no - o - ka ne la - ži mi, mo - ri si - na, ne la - ži mi,

I - ha, ha! Ma - ri - mo - me ne

I - ha, ha! I - ha, ha! Ma - ri - mo - me cr - no - o - ka ne la - ži mi mo - ri si - na

I - ha, ha! I - ha, ha! Ma - ri - mo - me ne

ne la - ži mi mo - ri si - na, Haj - de, de, Haj - de, de, de, bre, de I - ski - na si svi - len po - jas

la - ži Haj - de, de, Haj - de, de, de, bre, de, de, bre, de I - ski -

ne la - ži mi mo - ri si - na, Haj - de, de, Haj - de, Haj - de, de, bre, de, de, bre, de I - ski - na si svi - len po - jas

la - ži Haj - de, de, Haj - de, Haj - de, de, bre, de, de, bre, de, I - ski -

stje - ga - e - ki po - lo - vi - na, Haj - de, de, de, bre, de.

na si po - lo - vi - na, Haj - de, de, de, bre, de.

stje - ga - e ki po - lo - vi - na, de, de, Haj - de, de, bre, de, de.

na si po - lo - vi - na, de, de, Haj - de, de, bre, de, de.

Koj ti maj - ko si - na la - že, ni ja ne - go,

I - ski - na si svi - len po - jas, haj - de, de, de, bre, de. Koj go la - že, ni ja

I - ski - na si svi - len po - jas, haj - de, de, de, bre, de. Koj go la - že, ni ja

Koj go la - že, ni ja

ni - on me - ne. Koj ti maj - ko, si - na la - že, ni ja ne - go, ni on me - ne. I - ha, ha,

ni on me - ne. Koj go la - že, ni ja, ni on me - ne. I - ha, ha, pp

ni on me - ne. Koj go la - že, ni ja, ni on me - ne. I - ha, ha, pp

ni on me - ne. Koj go la - že, ni ja, ni on me - ne. I - ha, ha, I - ha, ha, I - ha, ha!

La - žat mi go cr - ni o - ča, la - žat mi go sinmer - dža - ni, Haj - de, maj - ko, haj - de, de, I - ha, ha, I - ha, ha, I - ha, ha!

La - žat mi go Haj - de, de, I - ha, ha, I - ha, ha, I - ha, ha!

La - žat mi go Haj - de, maj - ko, haj - de, de, I - ha, ha, I - ha, ha, I - ha, ha!

La - žat mi go Haj - de, de, I - ha, ha, I - ha, ha, I - ha, ha!

MALA NOVA MVZIKA

PRILOGA K ŠT3. NOVE MVZIKE

List v album

Janko Ravnik
(1921)

Mirno, prosto

Klavir

pp
legatissimo

poco accel.

riten.

mf

dimin.

Tempo I

p

mf

accel.

f

allarg.

a tempo

poco meno

dimin.

pp

d.r.

l.r.

ppp

Dječje popijevke

Božidar Širola

Grazioso

Pjev

Klavisir

f Pa-daj, pa-daj, snie - že, nek se go-ra slie - že! Ne-ka ze-ci

mf bje - že, jer se ražanj re - že. *f poco a poco accel.* Pa-daj, pa-daj, snie - že, nek se go-ra slie - že! *ff Vivo* I - ha!

Miloševa nezgoda

Vivo

f Mi - loš loš na - dje groš, *ff* ku - pi nož,

p subito za - kla pi - le pre - ko ži - le, pi - le pi - snu, Mi - loš vri - snu: Ah!

p subito *f ff*

Pantelija je postradao

Vivo

f Dje-ćak, dje-ćak de-li-ja, de-li-ja Pan-te-li-ja *mf* Uz-ja-ha-o—

mf *fz* *fp*

— na mi-ša. Miš sta-ne, *pp poco meno* dje-ćak pa-ne, ho-ho-ho, — ho-ho-ho-ho!

fz *fp* *ff* *pp*

Uspavanka

Lento

p *mf* *p*

Nu - nu, — nu - nu, — nu-nu-ška, pa - ju, — pa - ju, — pa - ju - ška.

mf *p* *mf* *p*

Nasred po-lja ra-ki-ta, sve je po-lje pre-kri-la. Jed-nog nu - gla ne mog-la;

riten.

u tom nu - glu po - ste-lja maj - ci-nog je - din - ka, zla - ča - no - ga sin - ka.

Majka budi čedo

Andante

f Če - do bie - lo, što si ne - ve - se - lo? *f* Če - do ma - lo, je - si li za - spa - lo?

p Maj - ka će te zo - rom zva - ti, maj - ka će te bu - di - ti

pp ki - tom smi - lja i ki - tom bo - si - lja. *ff* Us - taj, du - šo! Ro - di - lo se sun - ce.

Kaj je „ELEKTROLA“?

„ELEKTROLA“ je najnovejši in najpopolnejši, na višku moderne tehnike stoječ

GRAMOFON svetovne znamke „His Master's Voice“.

Učinek proizvajanja je naravnost čudovit!

Vabimo Vas, pridite in poslušajte, ne silimo nikogar k nakupu, veselilo nas bode, slišati Vašo oceno. V zalogi imamo tudi druge raznovrstne gramofone, kovčegaste aparate, vseh vrst in različnih cen. Vsak aparat je preizkušen in se odda z jamstvom dveh let. Velikanska izbira gramofonskih plošč znamk „His Master's Voice“, „Columbia“, „Odeon“, „Homokord“.

Vedno najnovejše in najboljše.

Specialna trgov na: **A. Rasberger, Ljubljana, Tavčarjeva ul. 5.**

Posamezni deli k gramofonom. Delavnica za popravo vseh vrst gramofonov. Ceniki in sezname brezplačno.

TISKARNA MAKSO HROVATIN
LJUBLJANA, WOLFOVA ULICA 12

Tiska knjige, brošure in časopise. Uradne in trgovske tiskovine, pisma, račune, kuverte itd.

Naročajte revijo
zborovske glasbe „ZBOR“

ki jo ureja v založništvu Ljubljanskega Zvona

ZORKO PRELOVEC

Celoletna naročnina 40 Din.

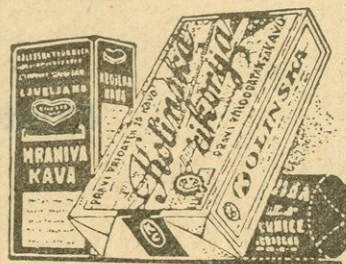
Naroči se pri upravi.

Priporočamo vsem našim rodbinam

**KOLINSKO
CIKORIJO,**

ki je izvrstna in zdrava kavina primes!

USTANOVLJENA LETA 1889.

Mestna hranilnica ljubljanska

(GRADSKA ŠTEDIONICA)

Ljubljana

Prešernova ulica št. 3

Stanje vloženega denarja nad
300 milijonov dinarjev.

Stanje vloženega denarja nad
1200 milijonov kron.

Sprejema vloge na hranilne knjižice kakor tudi na tekoči račun, in sicer proti najugodnejšemu obrestovanju. Hranilnica plačuje zlasti za vloge proti dogovorjeni odpovedi v tekočem računu najvišje mogoče obresti.

Jamstvo za vse vloge in obresti, tudi tekočega računa, je večje kot kjerkoli drugod, ker jamči zanje poleg lastnega hranilničnega premoženja še mesto Ljubljana z vsem premoženjem ter davčno močjo. Vprav radi tega nalagajo pri njej sodišča denar nedoletnih, župnijski uradi cerkveni in občine občinski denar.

Naši rojaki v Ameriki nalagajo svoje prihranke največ v naši hranilnici, ker je denar tu popolnoma varen.

Poštne hranilnice račun št. 10.533

Telefon št. 2016

